

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.431/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	helység3i Törvényszék 11.K.701.407/2022/17. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban az alperes helysége Rendőrkapitányság állományában, a helység2 csoport1ben (a továbbiakban: csoport1) teljesített szolgálat. A felperes működési körzete helység2 településre, a csoport1 működési körzete e településen kívül további két településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a csoport1 működési körzetén kívüli járőrfeladatokat és egyéb (bejelentések kivizsgálására vonatkozó, kísérőőri és elővezetési) szolgálati feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes a keresetében a perbeli időszak tekintetében az alperest 1.043.568 forint megbízási díj jogcímen támasztott tőke és annak 2021. február 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Hivatkozott a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24-25., 44-46. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletről (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 55-82. pontjaira, valamint a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Fogdaszolgálati Szabályzat) 115-128. pontjaira.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a perbeli időszakra vonatkozóan a felperesnek megbízási díj jogcímen 1.043.568 forint tőkét és ezen összeg után 2021. február 16. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdésére, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a KMB Szabályzat 21. pont d)

alpontjára, 25. pont a) alpontjára, 62. pont d) alpontjára alapította. Döntésének indokolásában kifejtette, hogy a felperes a megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások, illetve a tartósan akadályozott személy helyettesítése körében konkrét tényelőadást nem tett, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételek vizsgálata nem volt elvégezhető. A 30/2015. BMr. 2. számú melléklete meghatározza a szolgálati beosztásokat, mely szerint a körzeti megbízott és a járőr különböző szolgálati beosztások, azokra eltérő jogi normák irányadók: a körzeti megbízottra vonatkozó feladatokat a KMB Szabályzat, a járőrök által ellátandó feladatokat a Járőr Szabályzat rögzíti. tanúl tanúvallomása alapján megállapíthatóvá vált, hogy a felperes a körzeti megbízotti feladatai mellett rendszeresen, lényegében valamennyi szolgálatában járőrfeladatokat is ellátott, mely arra is visszavezethető, hogy a kapitányság létszámán belül lényegesen nagyobb számban voltak körzeti megbízottak foglalkoztatva, mint járőrök. Kúriai eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy amennyiben jogi norma kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, ehhez kell igazodnia a munkáltatónak a munkaköri leírás elkészítésekor, emiatt alaptalannak tartotta az alperes munkaköri leírásra való hivatkozását. A KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja szerint a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel és kizárólag különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés esetén vonható el. A felperes előadása, a tanú vallomása és a küldési napló alapján megállapította, hogy a felperes a szolgálatok többségében teljesített központl (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, emiatt nem eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből, az rendszeresen fordult elő, a küldési rendszer részét képezte. Mindezek miatt a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjában foglaltak nem álltak fenn. A felperes heti rendszerességgel látott el kísérőőri és elővezetési feladatokat. Kísérnie jellemzően helység3ra kellett, az elővezetési feladatokat két hetente a csoportl működési területén kívül végezte. A KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja értelmében a felperes nem volt megbízható körzeti megbízottként fogdaőri és kísérőőri feladatokkal, a kísérőőri feladatok ezért egyrészt tiltottak voltak, másrészt mivel helység3ra kellett kísérnie a fogvatartottakat, a tiltott tevékenységet a működési körzetén kívül kellett ellátnia. A tanú vallomása alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a felperes a csoportl működési körzetén kívül is rendszeresen, két heti gyakorisággal látott el elővezetéseket, a KMB Szabályzat 62. pont d) alpontjának sérelmével. A csoportl működési körzetét az ügy érdemi eldöntése szempontjából irrelevánsnak tartotta, mert a felperes rendszeresen a csoportl működési körzetén kívül látta el a feladatait, ezért a csoportl működési körzetének vizsgálata nélkül is érdemi döntés volt hozható az ügyben. Mivel a felperes rendszeresen, havonta több alkalommal végzett járőrtevékenységet és látott el TIK-küldéseket, valamint kísérőőri és elővezetési feladatokat, a megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennállónak tartotta. A megbízási díj mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdése és a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése alapján határozta meg, részletezve annak szempontjait, mely alapján a kereset szerinti 75%-os mértéket nem tartotta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a KMB Szabályzat 2. pontját, 3. pont d) alpontját, 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., valamint 70. pontjait és a Járőr Szabályzatban írtakat. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [4] és [6] bekezdéseiben, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2)

bekezdésébe ütközően olyan következtetéseket tett, amelyek a beszerzett bizonyítékokból megalapozottan nem következnek. A tényállást csak részben tárta fel megfelelően, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen állapította meg, de a részben helyesen megállapított tényállás és a jogszabályok összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az ítéletének [4] és [6] bekezdéseiben írtakat a per adatai nem támasztották alá, a felperes nem látott el rendszeresen járőri feladatokat. A körzeti megbízotti státuszokhoz képest alacsonyabb volt a járőr státuszok száma a körzetben, ami nem tette lehetővé, hogy a felperes kizárólag a körzeti megbízotti feladatokat végezze. A felperes maga sem vitatta, hogy nem járőr beosztásba tartozó feladatokat látott el, továbbá, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható volt. Azt sem vitatta, hogy a KMB Szabályzat 37. pontja szerint a szolgálati ideje legalább 70%-át közterületi szolgálatnak kell kitennie. A közterületi szolgálat ellátásának legalapvetőbb formái a járőrözés. A felperes azt kifogásolta, hogy ezeket a feladatokat a munkáltató a működési körzetén kívül is ellátatta vele. A KMB Szabályzat 24. pontja értelmében a felelős vezető köteles a szolgálatot úgy megszervezni, hogy a feladatellátás főszabály szerint a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Önmagában az alapján, hogy a felperes a működési körzetén kívül is ellátott ilyen feladatokat, nem jelenthető ki, hogy a járőr beosztásba tartozó feladatokat is ellátott. Az elsőfokú ítélet megalapozatlanul rögzítette, hogy a járőr státuszok körzeti megbízottakéhoz viszonyított alacsonyabb száma nem tette lehetővé, hogy a felperes kizárólag körzeti megbízotti feladatokat végezzen. Nem képezte a per tárgyát a fentiek vizsgálata, ezek értékelésével az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon túlterjeszkedett a hatáskörén. Az elsőfokú bíróság jogsértően figyelmen kívül hagyta továbbá azon állítását, hogy önmagában a járőri állomány létszáma nem bizonyítja a felperes a megbízási díjra jogosultságát. Az a körülmény, hogy szolgálatszervezési okból egy adott területre egy adott időpontban nem került beosztásra járőr, még nem alapozza meg, hogy azon a területen a körzeti megbízottnak kell eljárnia. Az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében írtakkal szemben nem nyert bizonyítást, hogy a felperes kísérori feladatokat látott el a perrel érintett időszakban. Az sem volt bizonyított, hogy a hivatkozott átkísérési feladatok nem kapcsolódtak a felperes eredeti alaptevékenységéhez. Az elsőfokú ítélet jogszabálysértő módon állapította meg, hogy ezek a feladatok a felperes számára tilalmazottak voltak; ugyanez igaz az őrzési feladatokkal kapcsolatos ténymegállapításokra is. Tévesen állította az elsőfokú bíróság az ítélet [27]-[29] bekezdéseiben, hogy a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja alapján a felperes a körzeti megbízott számára tilalmazott feladatokat látott el. Az átkísérés nem jelenti a kísérori beosztásba tartozó feladatok ellátását, a tilalom az ilyen jellegű szolgálatba való beosztásra vonatkozik, az eseti átkísérések esetén a korlátozás nem érvényesül. Téves az elsőfokú ítélet [21] bekezdése is, mert a jogi norma által meghatározott körzeti megbízott feladatokon belül jelölte ki az ellátandó feladatok körét, hiszen a felperes munkaidejének mintegy 70%-ában közterületi szolgálati feladatot látott el. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény I. fejezete a rendőrség feladatai között rögzíti a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatok ellátását. Tágabb értelemben vett közterületi szolgálat ellátásának kell tekinteni a közterületen végzett valamennyi rendőri tevékenységet, míg szűkebb értelemben a közrendvédelmi, közlekedésrendészeti szolgálati ágak szervei által közterületen végzett rendőri tevékenységet kell ez alatt érteni; a körzeti megbízotti beosztás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el. A vonatkozó előírásokat az adott feladat végrehajtására kijelölt rendőr a szolgálati beosztásától függetlenül köteles betartani, ez alapján a szolgálati előljáró az alárendelt rendőr részére elrendelheti a feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés. A járőr és a körzeti megbízott is elláthat közterületi szolgálatot, az utóbbi jellemzően a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatokat lát el. A felperes számára a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatok végrehajtását írta elő, jellemzően

gépkocsizó vagy gyalogos járőrözés keretében, tehát a munkaköri leírása a norma által kógens módon meghatározott kereteket nem lépte túl. Az elsőfokú ítélet [23]-[25] bekezdéseiben a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja kapcsán tett jogértelmezés jogszabálysértő. Az eseti jelleg fogalmát a KMB Szabályzat nem határozza meg, de az helytálló értelmezéssel azt jelenti, hogy kivételesen, alkalomhoz kötődően kerül ellátásra feladat. A rendszeresség ugyanakkor nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, mert az eset felmerüléséhez kötődik, és amennyiben különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés merül fel, az elvonás pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy erre adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. Az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző módon állapította meg a [34] bekezdésében, hogy a felperes rendszeresen, havonta több alkalommal végzett járőrtevékenységet és ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételek fennállnak, megbízási díjra jogosult.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Az irányadó bírói gyakorlatra utalással kifejtette, hogy a körzeti megbízotti feladatainak ellátását nem sértheti az egyéb feladatok elvégzésére történő utasítása, ezért ezen többletfeladatokért díjazásra jogosult. Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna; az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveit fenntartotta. A fellebbezés ugyan részben vitatta a megállapított tényállást, ugyanakkor nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és milyen bizonyítékok támasztják alá az állítását. Nem vitásan a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át közterületen kell eltöltenie, ugyanakkor ezt a működési körzetében kellett volna teljesítenie. Átkísérési és kísézői feladatokat is ellátott; a kísézői feladatoknak azért van jelentősége, mert ezek kifejezetten tiltottak a körzeti megbízottak számára. A KMB Szabályzat 15. és 24. pontjaira utalással kifejtette, hogy járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be körzeti megbízott, kizárólag a működési körzetében és járőrrel közösen. Működési körzetén kívül, akár a csoport1 működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra, a csoport1 működési körzete tehát nem ad felhatalmazást arra, hogy az alperes a csoport1 körzetén belül bármilyen rendészeti feladatot elláttasson vele. A csoport1tal összefüggésben hivatkozott a bírói gyakorlatra, továbbá arra, hogy amennyiben az alperes álláspontja helytálló lenne, akkor is megalapozott a megbízási díj iránti igénye, mert a csoport1 körzetén kívül is el kellett látnia a szolgálati feladatokat. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette az ítéletében, hogy a járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthatja végre, amennyiben ettől eltérően teljesíti azokat, megbízási díjra jogosult. Kísérési feladatok ellátására a körzeti megbízott a KMB Szabályzat 25. pontja értelmében nem vehető igénybe; továbbá a munkaideje 70%-ában közterületen kell szolgálatot teljesítenie, azonban nem bármely közterületen. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; tarthatatlan az az alperesi álláspont, hogy a körzeti megbízotti beosztás magába foglalja a járőri feladatokat is. A KMB Szabályzat 2. pontjára utalással kifejtette, hogy a két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a 30/2015. BMr.-rel és a KMB Szabályzattal, valamint azzal a körülménnyel, hogy a két beosztás tartalma idegen egymástól, és önmagában a járőr beosztás tartalma sem egységes. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a KMB Szabályzat 21. pontja értelmében az alperes kötelessége a kimentési okok pontos megjelölése, e körben a tényállítás és a bizonyítás; az alperes ezen kívánalmaknak azonban nem tett eleget, ezért a fenti kimentési körökre való hivatkozása sem megalapozott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat eseti jelleggel elvonni, amelybe a járőr- és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A különleges jogrendre történő alperesi hivatkozás sem megalapozott, mivel

nem jelölte meg, hogy kifejezetten a különleges jogrenddel összefüggően milyen feladatokat látott el; amennyiben lett volna ilyen feladata, annak időtartama alapján az nem lehetett eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az ítéltábla előre bocsátja, hogy Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatíve rögzíti, mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében megjelölt ORFK utasítások (KMB Szabályzat, Járőr Szabályzat) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és 23. § (4) bekezdése alapján közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan azt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat, valamint a Járőr Szabályzat fellebbezésben megjelölt pontjainak megsértésére történt hivatkozás a fellebbezésre önmagában nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. Az alperes a megállapított tényállás körében alaptalanul vitatta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot, valamint a kísérőri beosztásba tartozó átkíséréseket végzett, mivel a per adatai és a tanúvallomás alátámasztották a felperes által végzett szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását. A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78.§ (2) bekezdése körében nem követett el jogszabálysértést.

[12] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a csoport1 létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok

ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [27]-[31] bekezdéseiben a tanú vallomása alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes a perbeli időszakban a kísézői beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, továbbá a működési körzetén kívül elővezetési feladatokat is ellátott, melyek a KMB Szabályzat 62. pont d) alpontja alapján kizárólag a működési körzetében fogantathatók, ezért helytálló az a jogi álláspontja, hogy a felperes ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel látta el, amelyre a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. pont c) alpontja nem adott alapot, mivel ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. pont d) alpontja vonatkozásában bár az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK-küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[14] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tartotta (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, kellő indoka nem lehet annak, hogy a körzeti megbízottat azzal egyébként össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A felperest a perbeli időszakban rendszeresen – nem eseti jelleggel

– osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[15] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a megbízási díj a felperest akkor illetheti meg, ha többletfeladatként nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok besorolása jogilag rendezett; a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[16] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a csoport1 tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a csoport1 körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült; mivel a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját, nem pedig a csoport1 működési körzetében kellett ellátnia.

[17] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[18] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[19] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna

mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a perveztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 26.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró